

Samota je bílá paní

Karel Plíhal

Samota je Bílá paní
občas projde i mým bytem
skrže zdi jako voda sítem
a já jí vařím čaj

Dá si čtyři kostky cukru
potom ještě kapku medu
odolat jí nedovedu
když mi řekne hraj

Zapálí si cigaretu
pak mě vtáhne do postele
což je velmi neveselé
studí jako led

Její prsty rampouchový
vklouznou ke mně do pyžama
šeptá já jsem taky sama
vem si mě a hned

Na sobě má tolik sukni
co je listů v kalendáři
dostanu se stěží k září
a zmizí jako sen

Zbyde po ní prázdněj šálek
na něm stopa jinovatky
a věčná cesta tam a zpátky
podél prázdných stěn
podél prázdných stěn
podél prázdných stěn
podél prázdných stěn
podél prázdných stěn